

Sr. Vicens:

Li prego la màxima benevolència en judicar aquesta traducció. Encara que sembli el contrari, no estic satisfet de la meva tasca. Un parell d'hores o tres més -ara són les cinc i quart de la matinada!- m'haguessin permès de corregir-la. Hi han qualques frases i mots que sé possitivament que no guixen. Vostè decidirà.

He preferit deixar els noms de persones i llocs catalans tal com pinten a l'original. Penso que seria impropï i poc lleial no fer-ho així. I he procurat "imposar-me" del seu estil.

Tanmateix, m'ompliria de jòia si mai pugués assabentar-me de què amb aquesta traducció he aportat un altre gra de sorra per a fer-me més digne de formar part del tàndem que vostè dirigeix amb mà ferma i segura pels viaranyes de l'esperit.

Potser tot això que li dic no val un croat. Emperò, necessitava dir-li, com necessitava acabar la feina per tal d'anar-me'm al llit amb la consciència assossegada. Ara, tan sols em resta donar-li, una vegada més, les gràcies.

Ben seu

